

Sępólno, dnia 18 sierpnia 2025 r.

DECYZJA Nr 6/2025

o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

Na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 77 ust. 1, art. 80 art. 85 ust. 1 z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 t.j. ze zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 t.j. ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 31 grudnia 2023 r. (wpływ 3.01.2024 r.), który został ostatecznie uzupełniony w dniu 13 lutego 2024r. Pana Jarosława Lipert działającego w imieniu Grenergy Polska Sp. z o.o. w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą „Budowa elektrowni fotowoltaicznej „Sępólno” o mocy do 200 MW wraz z magazynami energii o mocy do 50 MW i infrastrukturą towarzyszącą”

orzekam

odmawiam wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia polegającego na „Budowie elektrowni fotowoltaicznej „Sępólno” o mocy do 200 MW wraz z magazynami energii o mocy do 50 MW i infrastrukturą towarzyszącą”

UZASADNIENIE

Na wniosek Pana Jarosława Lipert działającego w imieniu Grenergy Polska Sp. z o.o. zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie elektrowni fotowoltaicznej „Sępólno” o mocy do 200 MW wraz z magazynami energii o mocy do 50 MW i infrastrukturą towarzyszącą”.

Do wniosku dołączono kartę informacyjną dla terenu objętego wnioskiem. Teren, na którym jest planowane przedsięwzięcie nie jest objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

W związku z powyższym tutejszy organ wszczął postępowanie administracyjne w powyższej sprawie.

Planowane przedsięwzięcie zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 54a lit a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

W związku z tym iż planowane przedsięwzięcie zalicza się do przedsięwzięć, o których mowa w art.71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 t.j. ze zm.) zgodnie z obowiązującą procedurą organ prowadzący postępowanie pismem znak GI.III.6220.1.2024 z dnia 20 lutego 2024 roku wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bartoszycach oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Olsztynie o wydanie opinii w przedmiocie

stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla wyżej wymienionego planowanego przedsięwzięcia.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Bartoszczach w swojej opinii z dnia 7.03.2024 r., (data wpływu: 13.03.2024 r.) znak: ZNS.9022.1.13.2024.KI, wyraził opinię, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie pismem z dnia 1 marca 2024 roku, znak: WSTE.4220.25.2024.RG również wyraził opinię, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie opinią z dnia 6.03.2024 r. (data wpływu: 8.03.2024 r.) znak: BI.ZZŚ.4901.32.2024.KM wyraziło opinię, że dla planowanego przedsięwzięcia nie ma konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

W związku z powyższym postanowieniem z dnia 18 marca 2024 r. Burmistrz Sępolicy stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Sporządzony w ramach oceny oddziaływania na środowisko raport winien był odpowiadać wymogom art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 t.j. ze zm.), ze szczególnym uwzględnieniem:

- oddziaływania przedsięwzięcia na cele i przedmiot ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Ostoja Warmińska PLB280015, wobec którego obowiązującym jest rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2011 Nr 25 poz. 133 t.j. ze zm.) oraz dla którego ustanowiony został plan zadań ochronnych, powołany zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 30 września 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Warmińska PLB280015 (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz.2014.3086);
- skumulowanego oddziaływania z planowanymi w sąsiedztwie innymi instalacjami fotowoltaicznymi;
- przeprowadzenia analizy wpływu paneli fotowoltaicznych na zabudowę mieszkaniową usytuowaną w pobliżu planowanej instalacji;
- szczegółowego określenia i przeanalizowania wpływu emisji pola elektromagnetycznego oraz emisji hałasu z przedmiotowej instalacji na środowisko;
- przeanalizowania wystąpienia możliwych konfliktów społecznych związanych z projektowanym przedsięwzięciem.

Dnia 3 stycznia 2025 r. inwestor przedłożył raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W związku z tym postanowieniem z dnia 13 stycznia 2025 r. podjęto zawieszone z urzędu postępowanie, a następnie wystąpiono o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowie elektrowni fotowoltaicznej „Sępopol” o mocy do 200 MW wraz z magazynami energii o mocy do 50 MW i infrastrukturą towarzyszącą” do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Bartoszczach.

Zgodnie z art. 77 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz

o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 t.j. ze zm.) uzgodnienie raportu z Państwowym Gospodarstwem Wodnym Wody Polskie nie było wymagane.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Bartoszycach w swojej opinii z dnia 23 stycznia 2025 r., (data wpływu: 24.01.2025 r.) znak: ZNS.9022.1.6.2025.KI, wyraził pozytywną opinię w zakresie wymagań sanitarno-higienicznych i zdrowotnych dla realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie postanowieniem z dnia 18 lipca 2025 r. (wpływ: 21.07.2025 r.) znak: WSTE.4221.5.2025.BG.5 odmówił uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia pod nazwą „Budowie elektrowni fotowoltaicznej „Sępopol” o mocy do 200 MW wraz z magazynami energii o mocy do 50 MW i infrastrukturą towarzyszącą”.

Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane będzie na działkach o numerze ewidencyjnym 34/2, 111/6, 467/1 obręb nr 30 Stopki oraz 106/5 obręb nr 29 Sępopolski Dwór i polegało będzie na budowie elektrowni fotowoltaicznej o mocy do 200 MW wraz z magazynami energii o mocy do 50 MW, na działkach o całkowitej powierzchni ok. 237 ha, której celem będzie produkcja energii elektrycznej i wprowadzenie jej do sieci elektroenergetycznej. Całkowita powierzchnia zajęta pod instalację wraz z infrastrukturą towarzyszącą będzie wynosiła do 197 ha. Aktualnie działki przeznaczone pod inwestycję użytkowane są rolniczo, jako wielkoobszarowe, monokulturowe uprawy rolnicze – rzepak i zboża. Niewielką część działek (głównie 106/5 i 467/1 w części północnej) zajmują sztuczne nasadzenia leśne oraz spontaniczne śródpolne zadrzewienia. W śródpolnym zadrzewieniu w granicach działki nr 106/5 występuje niewielki, zarastający zbiornik wodny. Najbliższa zabudowa mieszkaniowa znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie przedmiotowej instalacji, w kierunku wschodnim od działki nr 111/6.

Zgodnie z zapisami raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na pełen zakres inwestycyjny składać się będą następujące elementy, w szczególności:

- wolnostojące stalowe lub aluminiowe konstrukcje wsporcze z panelami fotowoltaicznymi, o łącznej mocy nieprzekraczającej 200 MW, wraz z dopuszczeniem zastosowania systemu nadążnego (tzw. trackerów),
- ogniwa fotowoltaiczne o mocy jednostkowej do 1000 Wp (jednostronne lub dwustronne typu bifacial),
- podziemne linie elektroenergetyczne niskiego, średniego i wysokiego napięcia, linie światłowodowe, drogi dojazdowe wraz z miejscami postojowymi, place stałe i tymczasowe, przekształtniki DC/AC (inwertery) do 4000 szt. dla całej instalacji,
- wolnostojące kontenerowe stacje transformatorowe nn/SN do 200 szt.,
- stacja transformatorowa WN,
- instalacja solarna prądu stałego,
- trójfazowa instalacja elektryczna prądu przemiennego,
- układ pomiarowo-rozliczeniowy w miejscu dostarczania/odbioru energii elektrycznej,
- układy pomiarowo-kontrolne na zaciskach systemu,
- ochrona odgromowa i przeciwpzepięciowa,
- kontenerowe magazyny energii o mocy do 50 MW.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie po analizie przedłożonych dokumentów stwierdził, że przekazany materiał nie może stanowić podstawy do uzgodnienia warunków realizacji inwestycji, gdyż nie wykluczono znacząco negatywnego wpływu

przedmiotowej inwestycji na środowisko przyrodnicze. Poważne wątpliwości budzą wnioski autorów dokumentacji na temat braku negatywnego oddziaływania inwestycji na środowisko przyrodnicze. Informacje opisane w raporcie jak i dane będące w posiadaniu tutejszego organu wskazują na realne i znacząco negatywne oddziaływanie inwestycji na cenne przyrodniczo gatunki i ich siedliska wśród których wyróżnić można przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Ostoja Warmińska. Kluczowych kwestii związanych z oceną wpływu inwestycji na przyrodę nie poddano gruntownej analizie (np. oddziaływania na orlika krzykliwego, bociana białego, błotniaka stawowego). Zgodnie z Raportem (Załącznik — Inwentaryzacja) przeważająca część badanych działek ewidencyjnych to grunty orne z wielkoobszarowymi, monokulturowymi uprawami zbożowymi, kukurydzy i rzepaku. Wzdłuż lokalnych dróg śródpolnych i miedzach powierzchnię zajmują zbiorowiska z klasy *Stellarietea mediae*. Są to zbiorowiska jedno- i dwuletnich chwastów, roślin towarzyszących uprawom roślin okopowych i ogrodowych, zbożowych i łąk, także występujące na terenach ruderalnych. Grunty orne są to siedliska synantropijne w typie siedlisk segetalnych zdominowane przez agrocenozy. Stwierdzono następujące taksony: jasioniec piaskowy *Jasione montana*, rozchodnik ostry *Sedum acre*, dzwonek rozpierzchły *Campanula patula*, goździk kropkowany *Dianthus deltoides*, przytulia biała *Galium album*, dziurawiec czteroboczny *Hypericum maculatum*, przetacznik długolistny *Veronica longifolia*, wierzbówka kiprzyca *Chamaenerion angustifolium*, rumian psi *Anthemis cotula*, szczaw polny *Rumex acetosella*, nawłóć kanadyjska *Solidago canadensis*, mietlica pospolita *Agrostis capillaris*. W granicach działek ewidencyjnych przeznaczonych pod inwestycję nie ma użytków zielonych. Na niewielkiej powierzchni działek znajdują się śródpolne zadrzewienia. Stanowią je głównie: wierzbza szara *Salix cinerea*, wierzbza biała *Salix alba*, brzoza brodawkowata *Betula pendula*, topola osika *Populus tremula*, olcha czarna *Alnus glutinosa*, dąb szypułkowy *Quercus robur*, buk pospolity *Fagus sylvatica*, klon zwyczajny *Acer platanoides*, świerk pospolity *Picea abies*. Wzdłuż śródpolnych alei drzew i krzewów wzdłuż dróg występują takie gatunki jak: lipa drobnolistna *Tilia cordata*, klon polny *Acer campestre*, kasztanowiec pospolity *Aesculus hippocastanum*, wierzbza szara *Salix cinerea*, jarzab pospolity *Sorbus aucuparia*, bez czarny *Sambucus nigra*, głóg jednoszyjkowy *Crataegus monogyna*, kalina koralowa *Viburnum opulus*. W kompleksach leśnych w buforze badawczym występują bory sosnowe oraz młode nasadzenia brzozy brodawkowatej *Betula pendula*, modrzewia europejskiego *Larix decidua*.

Działki inwestycyjne położone są wśród rozległych terenów stanowiących ostoję ptasią o znaczeniu międzynarodowym — tj. obszar Natura 2000 Ostoja Warmińska, również mieszczący się w zasięgu oddziaływania planowanej inwestycji. Walorem okolicy, który zasługuje na szczególną uwagę jest sąsiedztwo przedmiotowych działek, tj. terenów otwartych, miejscami podmokłych, zbiorników wodnych, rowów melioracyjnych, rzeki Łyny i zadrzewień w mozaikowym krajobrazie rolniczym, co podnosi jego walory krajobrazowe i przyrodnicze, dając możliwość występowania na tym terenie wielu gatunków zwierząt, w tym cennych i chronionych, należących do różnych ugrupowań, czego dowodem są dostępne waloryzacje środowiska. Występowanie kilku ekosystemów przyczynia się do wzrostu bioróżnorodności na tym terenie.

Obszar Natura 2000 Ostoja Warmińska w granicach, której zlokalizowano przedmiotową inwestycję jest jedną z największych ostoi w Polsce z dominującym krajobrazem rolniczym

i rozproszonymi lasami. W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 10 gatunków ptaków, których liczebność stanowi przynajmniej 1 proc. ich populacji krajowej. Za najcenniejsze walory awifaunistyczne Ostoi Warmińskiej należy uznać: najliczniejszą w Polsce lokalną populację bociana białego występującego w liczbie ok. 1000 par, w najwyższym w kraju zagęszczeniu 71 par na 100 km², - liczną populację lęgową dwu innych rzadkich w kraju gatunków - orlika krzykliwego i żurawia, potwierdzone gniazdowanie dwu skrajnie nielicznych w kraju gatunków: gadożera i łabędzia krzykliwego, gniazdowanie innych nielicznych w kraju gatunków: bąka, bociana czarnego, gągoła, bielika, błotniaka łąkowego, puchacza, zielonki, dzięcioła białogrzbietego i wąsatki, możliwe gniazdowanie skrajnie nielicznego w kraju orlika grubodziobego, możliwe gniazdowanie kolejnych bardzo rzadkich gatunków: podgorzałki, gęgawy, kani rudej, kani czarnej, rybołowa, kropiatki, puszczyka uralskiego, włośchatki, kulika wielkiego, rybitwy białoskrzydłej, dzięcioła trójpalczastego i dzięcioła białoszyjnego, - gniazdowanie lokalnie rzadkich gatunków jak: zausznik, rycyk i dudek, dość liczną populację lęgową takich gatunków waloryzujących jak derkacz, przepiórka i gąsiorek. Dla ww. obszaru został ustanowiony plan zadań ochronnych Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 30 września 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Warmińska PLB280015 (Dz. Urz. Woj. Warm-Maz z 2014 r. poz. 3086). Plany zadań ochronnych (PZO) są jednym z narzędzi służących do ochrony siedlisk i gatunków stanowiących przedmioty ochrony obszarów Natura 2000.

Zgodnie z przedłożonymi danymi podczas inwentaryzacji stwierdzono obecność 90 gatunków ptaków na całym obszarze badań włączając bufor 200 m od granic działek ewidencyjnych. Spośród nich 61 gatunków prawdopodobnie gniazduje w buforze badawczym, głównie w okolicznych lasach, ich obrzeżach, alejach drzew i krzewów. W granicach działek ewidencyjnych prawdopodobnie gniazduje 21 gatunków ptaków. Według przedłożonej inwentaryzacji nie znaleziono gniazd gatunków ptaków szponiastych w buforze 200 m od granic działek ewidencyjnych lub w ich granicach. Część ze stwierdzonych gatunków ptaków jedynie żeruje w buforze badawczym i w granicach działek ewidencyjnych, nie przystępując do lęgów na powierzchni badawczej. Część obserwacji dotyczy ptaków jedynie przelatujących nad terenem badań w okresie lęgowym, migracji wiosennej, migracji jesiennej (gęsi i żurawie na znacznej wysokości w kierunku potencjalnych zimowisWżerowisk), które nie zatrzymywały się w okolicy.

Należy zauważyć, że inwentaryzacja przyrodnicza wykonana na potrzeby raportu wskazuje na wykorzystywanie obszaru przez szereg ptaków. Co prawda, wiele z tych gatunków stwierdzono jako przelatujące, żerujące i tylko 21 gatunków jako lęgowe w obszarze inwestycji, niemniej już takie dane wskazują że teren ten jest siedliskiem wykorzystywanym przez ptaki. Spośród gatunków będących przedmiotami obszaru Natura 2000 Ostoja Warmińska stwierdzono żerowanie i przeloty błotniaka stawowego, przeloty bociana białego, czajki, a poza buforem badań także bielika. Zgodnie z obowiązujący planem zadań ochronnych dla gatunków tych ustalono cele działań ochronnych. W przypadku bociana białego za cel uznano utrzymanie korzystnego stanu populacji poprzez ochronę siedlisk gatunku, odtwarzanie żerowisk, ograniczanie zagrożeń. Odnosnie błotniaka stawowego oraz czajki za cel uznano rozpoznanie wielkości i stanu ochrony populacji. Dla gatunków tych określono także niezbędne działania ochronne.

Na badanym obszarze stwierdzono bociana białego tylko podczas jednej obserwacji. Nie dokonano natomiast szczegółowej analizy terenów wokół obszaru planowanej inwestycji. W przedłożonym raporcie zabrakło inwentaryzacji gniazd bociana białego, która mogłaby stanowić podstawę do oceny powierzchni żerowiskowych tego gatunku. Raport i wykonana inwentaryzacja ograniczają się do terenu działek inwestycyjnych oraz buforu 200 m od tych działek. Należy jednak zwrócić uwagę, że zgodnie z planem zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Warmińska istotne z punktu widzenia ochrony bociana białego są także miejsca lęgowe tego gatunku i dostępność w ich okolicy określonej powierzchni żerowisk.

Zgodnie z pzo za działanie ochronne dla bociana białego uznano utrzymanie obecnej powierzchni trwałych użytków zielonych (które w terenie inwestycji nie występują), ale także, co bardzo istotne, utrzymanie dostępności do żerowisk poprzez utrzymanie siedlisk będących miejscami żerowiskowymi bociana białego innych niż TUZ. Dopuszcza się zmiany gospodarowania, które nie zmniejszają powierzchni żerowisk w strefach buforowych 5 km od kolonii bocianów oraz 1 km od pojedynczych gniazd o więcej niż 1% w stosunku do ich powierzchni w dniu wejścia w życie planu. Zatem w ocenie tut. organu już sam fakt, że działki te mogą stanowić potencjalne żerowisko bociana białego, a także niewielką liczbę prowadzonych kontroli terenowych dla tak rozległego terenu planowanego przedsięwzięcia (10 wizyt zaplanowanych na powierzchni prawie 200 ha) z całą pewnością wymaga analizy pod kątem zgodności inwestycji z planem zadań ochronnych. Jednak w oparciu o przedłożone materiały brak jest możliwości jednoznacznego wskazania braku sprzeczności z zaplanowanymi w pzo działaniami. Już samo ograniczenie terenu badań do działek inwestycyjnych i buforu zaledwie 200 m od nich, w takim obszarze jakim jest ostoja ptasia, skutkuje brakiem możliwości dowiedzenia braku wpływu na ten obszar. Dokonując obliczeń ustalono, że obszar o promieniu 1 km od pojedynczego gniazda bociana białego zajmuje teren ponad 300 ha. Jest to zatem powierzchnia względem której należy oszacować utratę żerowisk w odniesieniu tylko do jednego gniazda. W sytuacji gdy mamy do czynienia z kolonią, konieczna jest analiza względem buforu o promieniu aż 5 km. Skoro jednak nie prowadzono analizy przyrodniczej poza działkami inwestycyjnymi i buforem 200 m od nich, brak jest możliwości na podstawie tak przygotowanej inwentaryzacji ocenić zgodność planowanego zamierzenia z działaniami ochronnymi zaplanowanymi wobec bociana białego.

Wątpliwości Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska budzi również fakt braku wykazania pośród obserwowanych gatunków orlika krzykliwego, co wynika z analizy położenia najbliższych stref ochronnych powołanych do ochrony stanowisk lęgowych tego gatunku. Z analizy tej wynika, że w odległości zaledwie 1,5 km zlokalizowana jest strefa powołana dla ochrony orlika krzykliwego, zaś w promieniu do 5 km od granic działek inwestycyjnych zlokalizowanych jest co najmniej 5 kolejnych stref ustanowionych dla tego gatunku. Oznacza to, iż miejsce realizacji inwestycji położone jest w obszarze zasadniczej aktywności orlików krzykliwych, gdyż znajduje się w pobliżu ich gniazd, gdzie ptaki te składają jaja, a następnie opiekują się potomstwem.

Orlik krzykliwy oprócz zapewnienia miejsca do gniazdowania wymaga także terenów otwartych, stanowiących jego żerowisko. Działanie ochronne wymienione w planie zadań ochronnych dla obszaru Ostoja Warmińska dotyczy utrzymania dostępności żerowisk orlika krzykliwego poprzez zachowanie siedlisk będących miejscami żerowiskowymi innymi niż TUZ. Dopuszcza się zmiany gospodarowania terenu wyłącznie w przypadku ubytku

powierzchni żerowisk w strefach buforowych liczących 3 km od pojedynczych gniazd nieprzekraczającego 1% w stosunku do ich powierzchni w dniu wejścia w życie planu. Mimo, iż teren inwestycji obejmuje m.in. grunty orne, to w przedłożonym raporcie nie odniesiono się do wskazanych wyliczeń. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska na potrzeby niniejszego postępowania wyznaczyła bufor o promieniu 3 km od jednego z pobliskich rewirów orlika krzykliwego. Dokonując obliczeń ustalono, że obszar o promieniu 3 km od takiego pojedynczego rewiru orlika krzykliwego zajmuje w całości około 2826 ha. Względem tej powierzchni, w stosunku do jednego rewiru orlika krzykliwego, realizacja inwestycji zajmie około 7% terenów mieszczących się w promieniu 3 km od gniazda, stanowiących grunty inne niż TUZ. Skoro opisywane działanie ochronne odwołuje się do zajęcia gruntów innych niż TUZ, będących żerowiskami orlika krzykliwego, to oznacza to, iż od wspomnianej powierzchni 2826 ha odjąć należałoby dodatkowo trwałe użytki zielone oraz siedliska niebędące żerowiskami tego gatunku, a więc np. tereny zabudowane, lasy itd. Tym samym % ubytku gruntów innych niż TUZ stanowiących żerowisko wzrośnie. Zatem bez wątpienia względem tego rewiru orlika krzykliwego realizacja inwestycji spowoduje zmiany gospodarowania terenem przekraczające 1% powierzchni żerowisk innych niż TUZ w strefach buforowych, co stoi wprost w sprzeczności z zapisami PZO dotyczącymi orlika krzykliwego. Bariera architektoniczna i psychologiczna w postaci projektowanej zabudowy przemysłowej może przyczynić się do trwałego porzucenia dogodnych rewirów łowieckich orlików krzykliwych. Tym samym wnioskowane przedsięwzięcie stoi wprost w sprzeczności z zapisami PZO dotyczącymi orlika krzykliwego.

Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska wskazuje, że w promieniu około 5 km od wnioskowanych nieruchomości, poza wskazanymi strefami orlika krzykliwego, zlokalizowane są także strefy bociana czarnego oraz kani czarnej. Co prawda kania czarna nie stanowi przedmiotu ochrony w analizowanym obszarze Natura 2000, niemniej występowanie różnych gatunków ptaków objętych ochroną strefową (w tym szponiastych) w niedalekiej odległości od siebie świadczy o zróżnicowanych siedliskach dogodnych do występowania gatunków o różnych preferencjach pokarmowych. Planowana inwestycja wiązać się będzie z przekształceniem kompleksu gruntów leżących w zasięgu łowiska tych gatunków. Oznacza to, że realizacja inwestycji i zabudowa analizowanego terenu uniemożliwi realizację zadania ochronnego zaplanowanego wobec orlika krzykliwego, ale także może negatywnie oddziaływać na inne gatunki związane siedliskowo z tym terenem, zwłaszcza gatunki objęte ochroną strefową.

Zgodnie z raportem, podczas wizyt, obserwowano także błotniaki stawowe. Potwierdzeniem wykorzystywania obszaru przez błotniaka stawowego jest obserwacja żerowania tego gatunku na terenie inwestycji i w jej buforze. Oczywiście jest, że posadowienie paneli, prowadzenie wykopów pod kable oraz montaż ogrodzenia skutkować będzie pogorszeniem warunków siedliskowych w tym miejscu dla tego gatunku w związku z zajęciem powierzchni żerowiskowych przez konstrukcje. Bariera architektoniczna i psychologiczna w postaci projektowanej zabudowy przemysłowej może przyczynić się do trwałego porzucenia patrolowanych obszarów stanowiących żerowisko błotniaka stawowego.

Planowana inwestycja zmieni sposób zagospodarowania działek objętych wnioskiem, prowadząc do uszczuplenia siedlisk rolniczych charakterystycznych dla tego regionu w wyniku prac budowlanych, ponieważ na potrzeby inwestycji niezbędne jest posadowienie konstrukcji

wspornej (stołów z panelami PV), ułożenie przewodów elektroenergetycznych w gruncie i wykonanie stacji transformatorowych, magazynów. Wiąże się to z przeprowadzeniem m.in.: licznych w celu ułożenia kabli elektroenergetycznych, wymagać będzie okresowego składowania urobku z wykopów. Niewątpliwie zmieni to obecny stan siedlisk zajmowanych przez liczne ugrupowania zwierząt, w tym cennych i chronionych gatunków.

W efekcie trwałego wyeliminowania z rewirów osobniczych w związku z obecnością projektowanej zabudowy przemysłowej uszczupleniu ulegną zasoby siedliskowe m.in. orlika krzykliwego i błotniaka stawowego, prawdopodobnie także bociana białego. Zdaniem Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Olsztynie, inwestycja prowadzi do degradacji siedlisk gatunków kluczowych o wysokim statusie ochrony prawnej.

Zabudowa terenów wolnych od antropopresji w obrębie arealów żerowiskowych i lęgowych ptaków zawsze skutkuje kurczeniem się tych kluczowych siedlisk. Wpływa to zarówno na zagęszczenie jak i równowagę pomiędzy gatunkami związanymi z danym siedliskiem, co w konsekwencji może powodować spadek wielkości lokalnych populacji ptaków i wiąże się ze znacząco negatywnym oddziaływaniem inwestycji na środowisko przyrodnicze. Fragmentacja siedlisk ornitofauny wywołana przez antropopresję zmniejsza różnorodność obszaru, co prowadzi do zmiany składu gatunkowego ptaków. W przypadku gatunków takich jak: bocian biały, orlik krzykliwy, błotniak stawowy, oddziaływania te spowodują trwałe opuszczenie przez nie dotychczasowych siedlisk. W rezultacie może to stanowić czynnik zaburzający utrzymanie lokalnej populacji gatunków objętych ochroną. W związku z degradacją żerowisk awifauny możemy się spodziewać obniżonej reprodukcji prowadzącej w dłuższej perspektywie czasowej do regresu liczebności ptaków o wysokim statusie ochrony prawnej w kraju. Dowodem niekorzystnych zmian są doświadczenia niemieckich naukowców na temat obniżenia liczebności populacji lęgowej orlików krzykliwych w związku z degradacją żerowisk.

Orlik krzykliwy unika bezpośredniego sąsiedztwa zabudowy ludzkiej, charakteryzując się wysokim poziomem antropofobii i płochliwości. W badaniach w Dolinie Biebrzy wykazano, iż ponad 95% czasu orliki spędzały w odległości powyżej 250 m od jakiegokolwiek najbliższej zabudowy i aż 99% czasu przebywały w odległości co najmniej 150 m od niej. Można wnioskować zatem, że nowa zabudowa znacząco oddziałuje na zachowanie orlików i ptaki te unikają przebywania w jej sąsiedztwie. Pojawienie się wnioskowanej elektrowni fotowoltaicznej będzie stanowić dla orlików krzykliwych barierę psychologiczną (wywołującą płoszenie) jak i środowiskową (poprzez zajęcie terenu). Zjawisk przedstawionych barier nie należy bagatelizować, ponieważ realizacja inwestycji będzie wiązała się z przekształceniem rozległej powierzchni około 200 ha, stanowiącej żerowisko orlików krzykliwych i zajęciem terenu znajdującego się bezpośrednio na terenach charakteryzujących się zasadniczą aktywnością tego gatunku. W efekcie trwałego wyeliminowania z rewirów osobniczych skurczą się niewątpliwie również zasoby siedliskowe pozostałych par orlików krzykliwych gniazdujących w okolicy. Płoszenie, niepokojenie, utrata siedlisk w związku z realizacją inwestycji w przypadku wielu gatunków ptaków nie są oddziaływaniami krótkoterminowymi, utrzymującymi się tylko w trakcie prowadzenia prac instalacyjnych. Te niekorzystne oddziaływania w przypadku np. orlika krzykliwego będą utrzymywać się zarówno w trakcie budowy instalacji jak i na etapie eksploatacji przedsięwzięcia. Zważywszy, iż inwestycja ta funkcjonować będzie minimum 30 lat,

oddziaływania te będą długoterminowe. Zaproponowana przez inwestora lokalizacja farmy zagraża w istotny sposób lokalnej populacji orlika krzykliwego.

Celem wyznaczenia obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 jest ochrona populacji dziko występujących ptaków oraz utrzymanie ich siedlisk w niepogorszonej formie. Zgodnie z ww. PZO, celem działań ochronnych, wyznaczonych w odniesieniu do orlika krzykliwego jest utrzymanie korzystnego stanu populacji poprzez ochronę miejsc gniazdowania i żerowania i ograniczanie zagrożeń. Z kolei w odniesieniu do bociana białego, zgodnie z ww. PZO, celem działań ochronnych jest utrzymanie korzystnego stanu populacji poprzez ochronę siedlisk gatunku, odtwarzanie żerowisk, ograniczanie zagrożeń. Zdaniem RDOŚ w Olsztynie, wnioskowane zamierzenie zagraża celom działań ochronnych, wyznaczonych w PZO w odniesieniu do tych gatunków. Inwestycja pogorszy stan siedlisk orlika krzykliwego i być może bociana białego w związku z zajęciem ich żerowisk. Narastającym problemem jest rozproszona zabudowa oraz postępujący proces urbanizacji terenów wiejskich i w związku z tym fragmentacja siedlisk. Rozwój infrastruktury w otwartym krajobrazie rolniczym, w obszarach żerowiskowych negatywnie wpływa na orlika krzykliwego i bociana białego, odbierając im przestrzeń do polowań, żerowania, co ogranicza możliwości zdobywania pokarmu. Z kolei utrata arealu łowieckiego przekłada się na obniżenie zdolności reprodukcyjnych populacji. Z tego powodu utrata i pogorszenie warunków żerowiskowych zostało sklasyfikowane jako zagrożenie o krytycznym znaczeniu dla gatunków. Degradacja żerowisk orlika krzykliwego i bociana białego prowadzi do powiększenia rozmiaru rewirów użytkowanych przez poszczególne pary, sukcesywnego narastania deficytu pokarmowego i w konsekwencji regresu liczebności populacji podczas gdy priorytetem w obszarach specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 jest utrzymanie korzystnego stanu populacji ptaków i zachowanie ich siedlisk w niepogorszonej formie. Z tego powodu, oceniono, że inwestycja zagraża celom działań ochronnych dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Ostoja Warmińska.

Nie należy bagatelizować utraty rewirów awifauny związanej z otwartym krajobrazem rolniczym. Planowana inwestycja wpisuje się w trend zabudowy terenów otwartych, czego skutkiem jest sukcesywne kurczenie się ważnych siedlisk cennych gatunków objętych ochroną. Obecność paneli fotowoltaicznych zniechęca ptaki do żerowania w tym miejscu z powodu zajętej przestrzeni i występowania zwartej zabudowy. Elektrownie fotowoltaiczne stanowią barierę psychologiczną (wywołującą płoszenie) jak i środowiskową (poprzez zajęcie terenu). Gros wspomnianych gatunków ptaków stanowią gatunki wykorzystujące w szeroki sposób tereny otwarte (łąki, pastwiska, pola uprawne, ugory czy nieużytki) - jako żerowiska, miejsca zatrzymywania się na trasach migracji lub miejsca rozrodu. Teren ten może stanowić siedlisko wskazanych gatunków przez większą część roku. W przypadku ptaków drapieżnych i bociana białego, przedmiotowy teren stanowi ich żerowisko i/lub znajduje się w obszarze zasadniczej aktywności tych gatunków w okresie lęgowym. W przypadku orlika krzykliwego, bociana białego, błotniaka stawowego, istotne jest zachowanie obszarów o urozmaiconym krajobrazie, w którym sąsiadują ze sobą płaty różnorodnych siedlisk, z dużym udziałem zbiorowisk otwartych pól, łąk, zbiorników wodnych.

Budowa farmy fotowoltaicznej poza obszarem zabudowanym zawsze skutkuje zmianą w krajobrazie, a przede wszystkim fragmentacją istniejących siedlisk, co wpływa bezpośrednio i negatywnie na dostęp do bazy pokarmowej i przestrzeni życiowej zwierząt, jak np. miejsc wychowu młodych, miejsc odpoczynku, migracji np. między miejscami rozrodu

a żerowiskami. W raporcie brakuje wnikliwych informacji na temat powiązania inwestycji z innymi przedsięwzięciami. Analiza oddziaływań skumulowanych projektowanych elektrowni w regionie na przyrodę ogranicza się de facto do krótkiej adnotacji o braku istotnych oddziaływań skumulowanych tego typu przedsięwzięć. Raport powinien odnosić się i kompleksowo analizować oddziaływania skumulowane planowanego przedsięwzięcia z inwestycjami istniejącymi, realizowanymi, planowanymi w okolicy na komponenty środowiska przyrodniczego, Inne, projektowane w regionie farmy fotowoltaiczne, podobnie jak wnioskowane zamierzenie, również stanowić będą m.in. barierę środowiskową, ograniczającą ilość dostępnych siedlisk dla zwierząt. Przykładowo, brakuje informacji na temat oddziaływań skumulowanych tego typu przedsięwzięć na dostępność żerowisk bociana białego, ptaków drapieżnych i dużych ssaków naziemnych, dostępność miejsc rozrodu ptaków, możliwości zaburzenia szlaków migracji dużych ssaków naziemnych. Analiza uwzględniać powinna różne grupy zwierząt, różne rodzaje oddziaływań (np. wpływ na migrację, dostęp do pokarmu, miejsc rozrodu). Pomijanie oddziaływań w raporcie świadczy o zaniżaniu realnego wpływu inwestycji na środowisko. To także dowodzi o niewłaściwie przeprowadzonej analizie oddziaływania inwestycji na środowisko przyrodnicze.

Zabrakło w raporcie pogłębionej analizy oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze. W ocenie tutejszego organu realizacja inwestycji wpłynie znacząco negatywnie na środowisko przyrodnicze, ponieważ na etapie realizacji inwestycji przekształcenie rozpatrywanego terenu będzie wiązać się ze zniszczeniem siedlisk gatunków związanych z opisywanym obszarem, a eksploatacja inwestycji zmieni dotychczasowe warunki siedliskowe na okres użytkowania elektrowni fotowoltaicznej (25-30 lat). Przekazany materiał nie może stanowić podstawy do uzgodnienia warunków realizacji inwestycji.

Orzecznictwo sądów administracyjnych wskazuje (m.in. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 14 czerwca 2013 r. sygn.. akt: II SA/Łd 285/13, Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 23 marca 2016 r. sygn.. akt: II SA/Po 323/15, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 7 czerwca 2017 r. sygn.. akt: IV SA/Po 121/17), że decyzja odmawiająca ustalenia środowiskowych uwarunkowań może być wydana jedynie w przypadkach ściśle określonych w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko tj.:

- niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust. 2 w/w ustawy)
- odmowy uzgodnienia warunków realizacji bądź wydania negatywnej opinii przez organy, o których mowa w art. 77 ust. 1 w/w ustawy,
- braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany, jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie (art. 81 ust. 1 w/w ustawy),
- gdy z oceny oddziaływania na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, a za realizacją przedsięwzięcia nie przemawiają konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym i brak jest rozwiązań alternatywnych (art. 81 ust. 2 w/w ustawy),

- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza (art. 81 ust. 3 w/w ustawy).

Odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie jest przesłanką zobowiązującą do wydania decyzji odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 20 lutego 2014 r. sygn. Akt: IV SA/Po 1214/13 wskazuje, iż „wiązący charakter stanowiska zajętego przez organ uzgadniający wyraża się w niemożności wydania decyzji pozytywnej w przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego, a także w niedopuszczalności określenia w decyzji pozytywnej warunków realizacji przedsięwzięcia w sposób odmienny niż uczynił to organ uzgadniający”.

Tutejszy organ przeanalizował całe dotychczasowe postępowanie administracyjne i zgromadził materiał dowodowy. Podkreślenia wymaga, iż organ zgadza się z stanowiskiem wyrażonym w tej sprawie przez Regionalną Dyрекję Ochrony Środowiska.

Postępowanie administracyjne w sprawie uzyskania środowiskowych warunków dla przedsięwzięcia „Budowie elektrowni fotowoltaicznej „Sępopol” o mocy do 200 MW wraz z magazynami energii o mocy do 50 MW i infrastrukturą towarzyszącą” obejmowało również udział społeczeństwa, zgodnie z art. 33 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 t.j. ze zm.) poprzez publikację na stronie internetowej biuletynu informacji publicznej Urzędu, na tablicy ogłoszeń Urzędu oraz na tablicach informacyjnych w miejscowości Stopki i Stopki Osada informacji o planowanym przedsięwzięciu, zapraszając do udziału w prowadzonym postępowaniu.

W toku całego postępowania administracyjnego nie zgłoszono żadnych wniosków ani uwag do planowanego przedsięwzięcia.

W dniu 22 lipca 2025 r. Burmistrz Sępopola zawiadomił strony postępowania podając do publicznej wiadomości poprzez tablice ogłoszeń w miejscowości Stopki i Stopki Osada, tablice ogłoszeń w Urzędzie Miejskim w Sępopolu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Sępopolu o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy przed wydaniem decyzji w Urzędzie Miejskim w Sępopolu ul. 11 Listopada 7, 11-210 Sępopol, pokój nr 21 w dni robocze od poniedziałek w godz. 8⁰⁰- 16⁰⁰, od wtorku do piątku w godz. 7¹⁵- 15¹⁵.

W określonym czasie od zawiadomienia stron informującego o powyższym prawie nie wpłynęły żadne uwagi, ani też wnioski. Po tym terminie została podjęta decyzja w oparciu o posiadane dowody i materiały.

W związku z powyższym należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie za pośrednictwem Burmistrza Sępopola w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z art. 127a ustawy Kodeksu Postępowania Administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia oświadczenia

o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez stronę postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

B U R M I S T R Z

Irena Wołosz

Otrzymują:

1. Grenergy Polska Sp. z o.o. Rondo Daszyńskiego 2b, Omni office, 00-843 Warszawa
2. Strony postępowania poprzez obwieszczenie zgodnie z art. 49 k.p.a
3. a/a

Do wiadomości:

1. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Bartoszycach ul. Bohaterów Warszawy 12, 11-200 Bartoszyce
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska ul. Dworcowa 60, 10-437 Olsztyn
3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie Zarząd Zlewni w Olsztynie ul. Partyzantów 24, 10-526 Olsztyn

Sporządziła: insp. Irena Siemaszko